NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 31. januára 2008 [1]

1. Touto žalobou Španielske kráľovstvo navrhuje zrušiť články 1 až 6 nariadenia Rady (ES) č. 1415/2004 z 19. júla 2004, ktorým sa určuje maximálne ročné rybárske úsilie pre určité rybolovné oblasti a rybolovné pásma. [2]

2. Táto žaloba nasleduje po žalobe, ktorú Španielske kráľovstvo podalo proti článkom 3, 4 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 zo 4. novembra 2003 o riadení rybárskeho úsilia týkajúceho sa určitých rybolovných oblastí a zdrojov spoločenstva, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2847/93 a zrušuje nariadenie (ES) č. 685/95 a (ES) č. 2027/95 [3], ktorú Súdny dvor zamietol rozsudkom z 30. marca 2006, Španielsko/Rada. [4]

3. V uvedenom rozsudku Súdny dvor konštatoval, že keďže napadnuté ustanovenia sú neoddeliteľné od zvyšku nariadenia č. 1954/2003, návrhy predložené Španielskym kráľovstvom s cieľom čiastočne zrušiť toto nariadenie sú neprípustné a žaloba preto musí byť zamietnutá. [5]

4. V očakávaní tohto rozsudku Súdny dvor 2. marca 2005 rozhodol prerušiť konanie v tejto veci. V nadväznosti na vyhlásenie už citovaného rozsudku Španielsko/Rada, Španielske kráľovstvo požiadalo o pokračovanie konania vo veci.

5. Na podporu tejto žaloby Španielske kráľovstvo podľa článku 241 ES vznáša proti nariadeniu č. 1954/2003 námietku nezákonnosti.

6. Po prvé v týchto návrhoch vysvetlím, prečo musí byť podľa môjho názoru táto

1 — Jazyk prednesu: francúzština.
2 — Ú. v. EÚ L 258, s. 1.
3 — Ú. v. EÚ L 289, s. 1; Mim. vyd. 04/006, s. 44.
4 — C-36/04, Zb. s. I-2981.
5 — Rozsudok Španielsko/Rada, už citovaný, bod 21.

námietka nezákonnosti vyhlásená za prípustnú. Po druhé objasním dôvody, pre ktoré zastávam názor, že žalobné dôvody uvádzané Španielskym kráľovstvom na podporu takejto námietky nezákonnosti nemôžu byť prijaté a že táto žaloba musí byť v dôsledku toho zamietnutá ako nedôvodná.

I — Právny rámec

A — *Nariadenie č. 1954/2003*

7. Podľa článku 4 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu [6], „Rada prijme opatrenia spoločenstva upravujúce prístup do vôd a k zdrojom a trvalo udržateľné vykonávanie rybárskych činností“. Konkrétne, odsek 2 písm. f) predmetného článku uvádza opatrenia smerujúce k „obmedzeniu výlovu“.

8. Nariadenie č. 1954/2003 predstavuje jedno z týchto opatrení. Podľa znenia jeho článku 1, predmetné nariadenie „stanovuje kritériá a postupy pre systém týkajúci sa riadenia rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] v ICES oblastiach V, VI, VII, VIII, IX a X a divíziách CECAF 34.1.1., 34.1.2. a 34.2.0“.

9. Podľa článku 2 písm. b) toho istého nariadenia, pojem „‚rybárske úsilie‘ [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*] znamená produkt kapacity a činnosť rybárskeho plavidla; pre skupinu plavidiel znamená súhrn rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] vynaloženého každým plavidlom skupiny“.

10. Druhé odôvodnenie nariadenia č. 1954/2003 upresňuje, že „systém prístupu k určitým oblastiam a zdrojom definovaný v článkoch 156 až 166 a článkoch 347 až 353 Aktu o pristúpení Španielska a Portugalska [7] uplynul 31. decembra 2002. Následne je potrebné prispôsobiť novej právnej situácii určité ustanovenia nariadenia Rady (ES) č. 685/95 o riadení rybárskeho úsilia, pokiaľ ide o určité rybolovné oblasti a zdroje spoločenstva [8] a nariadenia Rady (ES) č. 2027/95,

6 — Ú. v. ES L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460.

7 — Akt o podmienkach pristúpenia Španielskeho kráľovstva a Portugalskej republiky a o úpravách zmlúv (Ú. v. ES L 302, s. 23, ďalej len „akt o pristúpení“).

8 — Nariadenie z 27. marca 1995 (Ú. v. ES L 71, s. 5; Mim. vyd. 04/002, s. 204).

ktorým sa zriaďuje systém riadenia rybárskeho úsilia, pokiaľ ide o určité rybolovné oblasti a zdroje spoločenstva“ [9].

11. Okrem toho podľa tretieho odôvodnenia nariadenia č. 1954/2003, „ostatné ustanovenia stanovené v nariadeniach [č. 685/95] a [č. 2027/95] sú určené na vytvorenie všeobecného systému riadenia rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] na účely zabránenia zvyšovaniu rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] a nesúvisia s [Aktom o pristúpení]. Tieto ustanovenia sú dôležité pre riadenie rybolovu a mali by sa zachovať“.

12. V tomto kontexte štvrté odôvodnenie nariadenia č. 1954/2003 stanovuje, že „s cieľom zabezpečiť, aby nedošlo k žiadnemu zvyšovaniu celkových úrovní existujúceho rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*], je potrebné vytvoriť nový systém riadenia rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] v oblastiach [vymenovaných v článku 1 predmetného nariadenia]. Tento systém obmedzí rybárske úsilie [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*] na základe rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] vynaloženého počas obdobia rokov 1998 až 2002“.

13. Kapitola II nariadenia č. 1954/2003 sa týka riadenia systému rybolovného výkonu.

V rámci tejto kapitoly článok 3 predmetného nariadenia s nadpisom „Opatrenia týkajúce sa lovenia demerzných druhov a určitých mäkkýšov a kôrovcov“ znie:

„1. S výnimkou oblasti definovanej v článku 6 ods. 1 členské štáty budú:

a) posudzovať úrovne rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] vynaloženého plavidlami, ktorých celková dĺžka sa rovná alebo je viac ako 15 metrov, ako ročný priemer z obdobia rokov 1998 až 2002 v každej z oblastí ICES a divízií CECAF uvedených v článku 1 pre demerzné rybolovy, okrem demerzných rybolovov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rady (ES) č. 2347/2002 zo 16. decembra 2002 stanovujúce osobitný prístup a s nim spojené podmienky uplatniteľné na rybolov hlbokomorských druhov [10] a lov lastúr, jedlých krabov a morských pavúkov, ako je stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu. Na výpočet rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] rybárska kapacita plavidla sa meria ako inštalovaný výkon vyjadrený v kilowatoch (Kw);

9 — Nariadenie z 15. júna 1995 (Ú. v. ES L 199, s. 1; Mim. vyd. 04/002, s. 224), zmenené a doplnené nariadením Rady (ES) č. 149/1999 z 19. januára 1999 (Ú. v. ES L 18, s. 3; Mim. vyd. 04/004, s. 97).

10 — Ú. v. ES L 351, s. 6; Mim. vyd. 04/005, s. 391.

b) prideľovať úroveň zhodnoteného rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] vyhovujúc pododseku a) v každej oblasti ICES alebo divízii CECAF, s ohľadom na každý z rybolovov uvedených v pododseku a).

…“

14. Nariadenie č. 1954/2003 stanovuje osobitný systém riadenia rybolovného výkonu uplatniteľný v biologicky citlivej oblasti vymedzenej pobrežím Írska. Siedme odôvodnenie toho nariadenia v tejto súvislosti pripomína, že „oblasť okolo južného a západného Írska bola identifikovaná ako oblasť vysokej koncentrácie mladých hejkov. Na túto oblasť sa vzťahujú tieto osobitné obmedzenia na použitie demerzného výstroja. Na rovnaký účel zachovania by tiež mala podliehať osobitným požiadavkám na obmedzenie úsilia v rámci všeobecného systému, ktorý je opísaný vyššie…“.

15. Osobitný systém riadenia rybolovného výkonu, ktorý sa uplatňuje v tejto biologicky citlivej oblasti presne vymedzenej článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1954/2003, je definovaný v odseku 2 toho istého článku, ktorý stanovuje, že „členské štáty posudzujú úrovne rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] vynaloženého plavidlami s celkovou dĺžkou 10 metrov alebo viac ako ročný priemer za obdobie rokov 1998 až 2002 pre demerzný rybolov, okrem tých, na ktoré sa vzťahuje nariadenie [č. 2347/2002], a lov lastúr, jedlých krabov a morských pavúkov a prideľujú úroveň rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] takto zhodnoteného pre každý z týchto rybolov [druhov rybolovu — *neoficiálny preklad*]“.

16. Nakoniec článok 11 ods. 1 nariadenia č. 1954/2003 stanovuje, že na základe informácií oznámených členskými štátmi Komisii Európskych spoločenstiev, Komisia „predloží Rade… návrh na nariadenie stanovujúce maximálne ročné rybárske úsilie [rybolovné výkony — *neoficiálny preklad*] pre každý členský štát a pre každú oblasť a rybolovné pásmo definované v článkoch 3 a 6“.

17. Podľa znenia článku 11 ods. 2, prvého pododseku predmetného nariadenia, „Rada konajúca na základe kvalifikovanej väčšiny na návrh Komisie rozhodne… o maximálnom ročnom rybárskom úsilí [maximálnom ročnom rybolovnom výkone — *neoficiálny preklad*] uvedenom v odseku 1“.

18. Na základe tohto ustanovenia Rada Európskej únie prijala nariadenie č. 1415/2004, ktoré je predmetom tejto žaloby o neplatnosť.

B — *Nariadenie č. 1415/2004*

19. Podľa posledného odôvodnenia nariadenia č. 1415/2004, „maximálne ročné rybárske úsilie [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*], ktoré sa má určiť pre plavidlá plávajúce pod vlajkou členského štátu podľa druhov, oblasti a rybolovného pásma, by sa malo rovnať globálnemu rybárskemu úsiliu [rybolovnému výkonu — *neoficiálny preklad*] vynaloženému týmito plavidlami za päťročné obdobie rokov 1998 až 2002 delené piatimi".

20. Toto ustanovenie uvádza:

„Článok 1

Predmet úpravy

Toto nariadenie stanovuje maximálne ročné rybárske úsilie [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*] pre každý členský štát a pre každú oblasť a rybolovné pásmo definované v článkoch 3 a 6 nariadenia [č. 1954/2003].

Článok 2

Maximálne úrovne

1. Maximálne úrovne ročného rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] podľa druhov, oblasti a rybolovného pásma a podľa členského štátu pre oblasti uvedené v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia [č. 1954/2003] sú stanovené v prílohe I k tomuto nariadeniu.

2. Maximálne úrovne ročného rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] podľa druhov, oblasti a rybolovného pásma a podľa členského štátu pre oblasť uvedenú v článku 6 ods. 1 nariadenia [č. 1954/2003] sú stanovené v prílohe II k tomuto nariadeniu.

Článok 3

Tranzit cez oblasť

1. Každý členský štát zabezpečí, aby využitie pridelenia rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] podľa oblasti, ako je uvedené v článkoch 3 a 6 nariadenia [č. 1954/2003], neviedlo k tomu, že čas strávený rybolovom sa zvýši v porovnaní s úrovňami rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] použitými počas referenčného obdobia.

2. Rybárske úsilie [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*] stanovené na základe tranzitu plavidiel cez oblasť, kde sa nevykonával rybolov počas referenčného obdobia, sa nepoužije na účely vykonávania rybolovu v tejto oblasti. Každý členský štát vykazuje takéto rybárske úsilie [rybolovný výkon — *neoficiálny preklad*] osobitne.

Článok 4

Metodológia

Každý členský štát zabezpečí, aby metóda vykazovania rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] bola rovnaká ako metóda na stanovenie úrovní rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] podľa článkov 3 a 6 nariadenia [č. 1954/2003].

Článok 5

Súlad s inými systémami na obmedzenie rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*]

Maximálne ročné úrovne rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] stanovené v prílohách I a II sa nedotýkajú obmedzení rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*] určených v rámci plánov obnovy alebo iných riadiacich opatrení podľa právnych predpisov spoločenstva, ak sa dodrží opatrenie zaručujúce nižšiu úroveň rybárskeho úsilia [rybolovného výkonu — *neoficiálny preklad*].

Článok 6

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiaty deň nasledujúci po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné vo svojej celistvosti a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.“

II — Žaloba

21. Vo svojej žalobe Španielske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zrušil články 1 až 6 nariadenia č. 1415/2004 a dovolávajúc sa na jednej strane porušenia zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti a na druhej strane uvádzajúc, že Rada sa prijatím článku 6 nariadenia č. 1954/2003, ako aj nariadenia č. 1415/2004, dopustila zneužitia právomoci.

22. Vo svojej replike podanej 22. júna 2006 Španielske kráľovstvo voči nariadeniu č. 1954/2003 explicitne uplatnilo námietku nezákonnosti podľa článku 241 ES. Navrhuje, aby Súdny dvor určil nezákonnosť tohto nariadenia.

23. Uznesením predsedu Súdneho dvora z 9. marca 2005 bolo Komisii Európskych spoločenstiev umožnené vstúpiť v rámci prejednávanej žaloby do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rady.

III — Posúdenie

24. Najprv zaujmem stanovisko k prípustnosti námietky nezákonnosti vznesenej Španielskym kráľovstvom.

A — *O prípustnosti námietky nezákonnosti vznesenej Španielskym kráľovstvom*

25. Vo svojej žalobe Španielske kráľovstvo uvádza prvý žalobný dôvod založený na porušení zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, pokiaľ ide na jednej strane o referenčné obdobie, ktoré je použité s cieľom určiť maximálnu ročnú úroveň rybolovného výkonu, a na druhej strane, pokiaľ ide o vymedzenie citlivej oblasti.

26. Argumenty uvádzané týmto členským štátom na podporu tohto žalobného dôvodu sú zhodné ako argumenty, ktoré uviedol vo veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada.

27. Španielske kráľovstvo v bode 36 svojej žaloby uvádza, že sa domnieva, že články 3, 4 a 6 nariadenia č. 1954/2003 poškodzujú zásadu zákazu diskriminácie a musia byť zrušené. Preto podalo žalobu o neplatnosť v rámci konania, ktorého sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada.

28. Španielske kráľovstvo následne upresňuje, že napáda rovnako nariadenie č. 1415/2004, keďže to vykonáva články 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003.

29. Rovnako, pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod založený na zneužití právomoci zo strany Rady, Španielske kráľovstvo vo svojej žalobe opakuje argumentáciu, ktorú uvádzalo v rámci konania, ktorého sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada. Zastáva názor, že Súdny dvor by mal zrušiť nariadenie č. 1415/2004, ktoré vykonáva článok 6 nariadenia č. 1954/2003, pretože prijatím tohto článku 6 a vykonávacej právnej úpravy sa Rada dopustila zneužitia právomoci.

30. Vo svojej replike podanej po vyhlásení už citovaného rozsudku Španielsko/Rada, Španielske kráľovstvo uvádza, že je potrebné vzniesť proti nariadeniu č. 1954/2003 námietku nezákonnosti podľa článku 241 ES. Uvádza viacero dôvodov, ktoré podľa jeho názoru odôvodňujú skúmanie súladu nariadenia č. 1954/2003 s právom Spoločenstva prostredníctvom tejto námietky.

31. Medzi týmito dôvodmi Španielske kráľovstvo najmä uvádza, že námietka nezákonnosti predstavuje prostriedok na prípadné odstránenie ustanovení, ktoré hoci sú v rozpore s právom Spoločenstva, predstavujú základ predpisu, ktorý je predmetom žaloby o neplatnosť. V tejto súvislosti poznamenáva, že existuje priamy právny vzťah medzi vykonávacím predpisom, a to nariadením č. 1415/2004, a základným predpisom, teda nariadením č. 1954/2003. Údaje, ktoré obsahujú prílohy nariadenia č. 1415/2004 totiž môžu byť stanovené a vypočítané iba na základe opatrení a podmienok definovaných v článkoch 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003.

32. Španielske kráľovstvo navyše zastáva názor, že prejednávaná vec je odlišná od prípadu, v ktorom je námietka nezákonnosti vznesená členským štátom neprípustná z dôvodu, že uplynula lehota na podanie žaloby o neplatnosť. [11] Španielske kráľovstvo totiž túto požiadavku pri žalobe voči základnému nariadeniu vo veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada, splnilo.

33. Nakoniec tento členský štát poznamenáva, že rozsudok vydaný v tejto veci neskúmal meritórne uvádzané žalobné dôvody, ktoré uvedený štát predložil, ktoré podľa jeho názoru v zásade možno preniesť aj na vykonávacie nariadenie a ktoré v prejednávanej veci odôvodňujú neuplatniteľnosť nariadenia č. 1954/2003. Podľa jeho názoru, neexistencia rozhodnutia vo veci samej a existencia priameho právneho vzťahu medzi oboma relevantnými nariadeniami núti Súdny dvor k tomu, aby sa v rámci prejednávanej žaloby vyjadril k otázke neuplatniteľnosti nariadenia č. 1954/2003. V opačnom prípade Španielske kráľovstvo zastáva názor, že rozsudku Súdneho dvora by chýbal potrebný účinok.

34. Vo svojom vyjadrení k žalobe Rada uvádza, že Španielske kráľovstvo netvrdí, že nariadenie č. 1415/2004 nedodržalo ustanovenia nariadenia č. 1954/2003, ale že sa tento členský štát naopak domnieva, že napadnuté nariadenie je nezákonné, keďže odráža kritériá stanovené v článkoch 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003. Rada okrem toho konštatuje, že v rámci veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada, Španielske kráľovstvo navrhovalo, aby Súdny dvor zrušil články 3 a 6 tohto nariadenia z rovnakých dôvodov, ako sú dôvody uvádzané v prejednávanej veci, teda porušenie zásady zákazu diskriminácie a zneužitie právomoci. V ďalšom uvádza svoje vyjadrenie k veci samej.

35. Vo svojej duplike Rada zdôrazňuje, že prejednávaná žaloba, ktorá smeruje proti nariadeniu č. 1415/2004, bola podaná v rámci konania odlišného a samostatného vo vzťahu k veci, ktorej sa týkal už citovaný

11 — Španielske kráľovstvo na tento účel cituje rozsudok z 29. júna 1995, Španielsko/Komisia (C-135/93, Zb. s. I-1651, bod 17).

rozsudok Španielsko/Rada, hoci obe žaloby majú zjavnú súvislosť. Rada uvádza, že dodržanie ročnej maximálnej úrovne rybolovného výkonu pre každý členský štát, stanovené nariadením č. 1415/2004, je doplnkovou povinnosťou, ktorá sa však odlišuje od povinností stanovených v článkoch 3, 4 a 6 až 8 nariadenia č. 1954/2003.

36. Rada zastáva názor, že námietka nezákonnosti vznesená v štádiu repliky je podaná oneskorene, a teda je neprípustná. Zastáva totiž názor, že vzhľadom na to, čo uvádza článok 42 ods. 2 prvý pododsek Rokovacieho poriadku Súdneho dvora [12], zamietnutie žaloby podanej Španielskym kráľovstvom v rámci veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada, nemôže byť považované za novú skutočnosť.

37. V tejto súvislosti Rada poukazuje najmä na to, že na predpisy vydané orgánmi Spoločenstva sa vzťahuje prezumpcia platnosti, takže rozsudok Súdneho dvora potvrdzujúci platnosť predpisu nemení právnu situáciu, v ktorej sa nachádzal žalobca, a nemôže v dôsledku toho predstavovať skutočnosť umožňujúcu predloženie nového žalobného dôvodu.

38. Rada sa v každom prípade domnieva, že Španielske kráľovstvo nemôže spochybniť platnosť nariadenia č. 1954/2003, keď už uplynula lehota stanovená v článku 230 druhom pododstavci ES. Zastáva totiž názor, že ak by členský štát mohol napádať predpis Spoločenstva prostredníctvom námietky nezákonnosti zakaždým, keď inštitúcia prijme vykonávací predpis k tomuto predpisu Spoločenstva, umožňovalo by to donekonečna spochybňovať predpisy Spoločenstva vytvárajúce právne účinky, ktoré sledujú lehoty na žalobu, čo by podľa jej názoru bolo v rozpore s cieľom zabezpečiť právnu istotu.

39. Rada v tejto súvislosti odkazuje na judikatúru Súdneho dvora, z ktorej vyplýva, že pre adresáta rozhodnutia prijatého orgánmi Spoločenstva, ktoré nebolo napadnuté v lehote stanovenej v článku 230 druhom pododstavci ES, je nemožné uplatňovať jeho nezákonnosť, keďže takéto rozhodnutie sa voči nemu stalo konečným. [13]

40. Rada sa domnieva, že táto judikatúra musí byť uplatnená v prejednávanej veci, aj keď sa od nej odlišuje v dvoch aspektoch, a to jednak v tom, že Španielske kráľovstvo napadlo predpis, ktorého platnosť teraz spochybňuje, ale jeho žaloba bola zamietnutá,

12 — Podľa znenia tohto ustanovenia „Uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania“.

13 — Rada cituje rozsudky z 15. novembra 1983, Komisia/Francúzsko, 52/83, Zb. s. 3707, bod 10; z 9. marca 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, Zb. s. I-833, bod 13, a z 15. februára 2001, Nachi Europe, C-239/99, Zb. s. I-1197, bod 29.

a jednak v tom, že predpisom spochybneným v tomto konaní je nariadenie.

41. Pokiaľ ide o Komisiu, tá na úvod zdôrazňuje, že vzťah medzi nariadeniami č. 1954/2003 a 1415/2004 je tak tesný, že prejednávaná žaloba je iba takmer doslovným opakovaním žaloby podanej vo veci, v ktorej bol vydaný vyššie uvedený rozsudok Španielsko/Rada. Podľa názoru Komisie nie je prejednávaná žaloba skutočne namierená priamo proti nariadeniu č. 1415/2004, ale proti článkom 3, 4 a 6 nariadenia č. 1954/2003. Žiadny zo žalobných dôvodov prejednávanej žaloby nespomína špecificky alebo priamo nariadenie č. 1415/2004. Preto sa Komisia domnieva, že Španielsko tým, že požaduje pokračovanie v tomto konaní, snaží sa vyhnúť účinkom rozsudku, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba v už uvedenej veci Španielsko/Rada.

42. Okrem toho, podľa Komisie, námietka nezákonnosti, konkludentná alebo implicitná, nebola podaná riadne, lebo na jednej strane takáto námietka je podriadená žalobe o neplatnosť podľa článku 230 ES, z dôvodu čoho Španielske kráľovstvo nemôže namietať nezákonnosť predpisu, proti ktorému mohlo podať žalobu o neplatnosť [14]. Na druhej strane námietka nezákonnosti nie je otázkou verejného poriadku, a teda mala byť uvedená výslovne v žalobe. [15]

43. Podľa Komisie musí byť námietka nezákonnosti vznesená v replike považovaná za námietku vznesenú oneskorene. Okrem toho predpokladá predloženie nového žalobného dôvodu a zmenu pôvodného návrhu, čo článok 42 ods. 2 prvý pododsek Rokovacieho poriadku Súdneho dvora neumožňuje.

44. Z týchto dôvodov Komisia zastáva názor, že prejednávaná žaloba musí byť zamietnutá bez toho, aby bolo potrebné skúmať meritum veci.

45. Vo svojej odpovedi na vyjadrenie Komisie ako vedľajšieho účastníka konania Španielske kráľovstvo upresňuje, že podľa jeho názoru predstavuje vyššie uvedený rozsudok Španielsko/Rada novú skutkovú a právnu okolnosť, ktorá sa objavila v priebehu konania a ktorá umožňuje predloženie nového dôvodu podľa článku 42 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. Nakoniec námietka nezákonnosti neporušuje ani zásadu právnej istoty, ani zásadu rozhodnutej veci.

14 — Komisia cituje v tejto súvislosti rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. septembra 1995, TWD/Komisia, T-244/93 a T-486/93, Zb. s. II-2265, bod 103.

15 — Komisia v tejto súvislosti uvádza rozsudok zo 17. decembra 1959, Société des fonderies de Pont-à-Mousson/Vysoký úrad, 14/59, Zb. s. 445.

46. Nezdieľam stanovisko, ktoré zastáva Rada a Komisia v rozsahu, v akom považujú takúto námietku nezákonnosti, aká bola podaná Španielskym kráľovstvom v rámci prejednávanej žaloby, za neprípustnú.

47. Na podporu svojich stanovísk predkladajú Rada a Komisia dva argumenty: na jednej strane zastávajú zásadné stanovisko, ktoré v podstate spočíva v tvrdení, že členský štát nemôže vzniesť námietku nezákonnosti proti predpisu Spoločenstva, ktorý mohol predtým napadnúť, aj keď ide o nariadenie. Na druhej strane zastávajú názor, že námietka nezákonnosti podaná v konaní vo veci je oneskorená.

48. Zastávam naopak názor, že znenie článku 241 ES umožňuje, aby sa členský štát veľmi široko dovolával neuplatniteľnosti nariadenia vrátane prípadu, podľa môjho názoru, keď už podal proti takému nariadeniu žalobu o čiastočnú neplatnosť, ale táto žaloba bola vyhlásená za neprípustnú.

49. Okrem toho sa domnievam, že námietku nezákonnosti vznesenú Španielskym kráľovstvom nie je možné považovať za oneskorenú, keďže je implicitne uvedená v žalobe podanej Španielskym kráľovstvom.

1. O možnosti privilegovaného žalobcu vzniesť námietku nezákonnosti voči nariadeniu

50. Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa znenia článku 241 ES, „každý účastník konania, v ktorom sa rozhoduje o nariadení vydanom spoločne Európskym parlamentom a Radou alebo o nariadení Rady, Komisie alebo [Európskej centrálnej banky], môže sa pred Súdnym dvorom bez ohľadu na to, či už uplynula lehota stanovená v článku 230 ods. 5, odvolávať na dôvody vymedzené v článku 230 ods. 2 a domáhať sa, aby sa toto nariadenie neuplatnilo“.

51. Súdny dvor bol pri početných príležitostiach konfrontovaný s otázkou prípustnosti námietok nezákonnosti vznesených neprivilegovanými alebo privilegovanými žalobcami na základe článku 241 ES. Výsledkom toho je komplexná judikatúra, ktorej hlavné zásady sú tieto.

52. Vo svojom rozsudku zo 6. marca 1979, Simmenthal/Komisia [16], Súdny dvor uviedol, že „článok [241 ES] je vyjadrením všeobecnej zásady zaručujúcej každému

16 — 92/78, Zb. s. 777.

účastníkovi konania právo napadnúť, s cieľom dosiahnuť zrušenie rozhodnutia, ktoré sa ho bezprostredne a osobne týka, platnosť skorších aktov inštitúcií Spoločenstva predstavujúcich právny základ napadnutého rozhodnutia, ak tento účastník konania nemal podľa článku [230 ES] právo podať priamu žalobu proti týmto aktom, ktorých dôsledky znáša bez toho, že by mal možnosť požadovať ich zrušenie“ [17].

53. Tento rozsudok zaviedol vo vzťahoch medzi žalobou o neplatnosť a námietkou nezákonnosti logiku kompenzácie právnych prostriedkov. [18] Podriadením prípustnosti námietky nezákonnosti podmienke neexistencie alternatívneho právneho prostriedku, Súdny dvor uvedenej námietke udelil subsidiárnu povahu. [19]

54. Podriaďujúc takto prípustnosť námietky nezákonnosti prekážke v priamom prístupe k súdnym orgánom Spoločenstva, sudca Spoločenstva zamýšľa predísť tomu, aby tento právny prostriedok dával nedbalému žalobcovi druhú šancu. Z toho vyplýva zásada jedinečnosti súdnej ochrany, podľa ktorej subjekt podliehajúci súdnej moci môže v zásade disponovať iba jedinou možnosťou na prístup k súdu Spoločenstva. [20]

55. Podľa tejto logiky, preklúzia možnosti napadnutia aktu prostredníctvom námietky nezákonnosti sankcionuje nedbanlivé konanie žalobcu, ktorý opomenul použiť prostriedok žaloby o neplatnosť na spochybnenie rozhodnutia, hoci na to mal určite možnosť. [21]

56. Podobne ako neprivilegovaní žalobcovia nemôžu ani privilegovaní žalobcovia, v rámci žaloby o neplatnosť smerujúcej proti rozhodnutiu, uplatňovať prostredníctvom námietky nezákonnosť skoršieho rozhodnutia rovnakej povahy, ktorého neplatnosť mohli priamo uplatňovať. Podľa Súdneho dvora, pripustiť opak by umožnilo obchádzať lehotu na podanie žaloby uvedenú v článku 230 piatom odseku ES. [22] Táto zásada nedotknuteľnosti rozhodnutí, ktoré neboli napadnuté v tejto lehote, neplatí iba v prípade, ak akt spochybňovaný nezákonnosťou obsahuje mimoriadne vážne a zjavné vady, do tej miery, že môže byť považovaný za ničotný akt. [23]

17 — Bod 39.

18 — Podľa výrazu, ktorý použil COUTRON, L.: *La contestation incidente des actes de l'Union européenne,* téza obhajovaná 10. decembra 2005 na Univerzite v Montpellieri I.

19 — Pozri MOLINIER, J.: „Exception d'illégalité“, *Jurisclasseur Europe,* 2007, zväzok 350, s. 7, bod 22.

20 — Pozri COUTRON, L.: c.d., s. 113 a 383.

21 — Táto preklúzia bola najprv uplatnená proti nedbalému žalobcovi v rámci návrhu na posúdenie platnosti (rozsudok TWD Textilwerke Deggendorf, už citovaný, body 23 až 25). V nasledujúcom roku Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev prebral toto odôvodnenie do rámca námietky nezákonnosti (rozsudok TWD/Komisia, už citovaný, bod 103).

22 — Pozri najmä rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný, bod 17.

23 — Rozsudok z 30. júna 1988, Komisia/Grécko, 226/87, Zb. s. 3611, bod 16. Pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 10. decembra 1969, Komisia/Francúzsko, 6/69 a 11/69, Zb. s. 523, body 11 až 13.

57. Sú tieto úvahy založené na kompenzácii právnych prostriedkov tiež relevantné, pokiaľ je námietka nezákonnosti vznesená proti nariadeniu?

58. Kladne je možné odpovedať, ak je takáto námietka nezákonnosti vznesená neprivilegovaným žalobcom. V takom prípade totiž možnosť napadnutia aktu prostredníctvom námietky nezákonnosti kompenzuje obmedzenosť prístupu neprivilegovaných žalobcov k žalobe o neplatnosť proti normatívnym aktom. Pokiaľ ide o skutočne všeobecne záväzný akt, ktorého neplatnosť nemôžu v zásade priamo uplatňovať, neprivilegovaným žalobcom nie je možné vytýkať nedostatok obozretnosti a požívajú teda právo na vznesenie námietky. [24]

59. Takéto odôvodnenie mi pripadá koherentné vzhľadom na systematiku právnych prostriedkov práva Spoločenstva a zlučiteľné so znením článku 241 ES, ktorý umožňuje každému účastníkovi konania uplatňovať prostredníctvom námietky neuplatniteľnosť nariadenia. Potvrdzovaním možnosti napádania všeobecne záväzného aktu neprivilegovaným žalobcom, judikatúra Súdneho dvora zlaďuje logiku kompenzácie právnych prostriedkov so znením článku 241 ES.

60. Naopak, pokiaľ je proti nariadeniu vznesená námietka nezákonnosti zo strany privilegovaného žalobcu, odôvodnenie kompenzáciou právnych prostriedkov prestáva byť relevantné, keďže vedie k rozporu so znením článku 241 ES.

61. Keďže totiž členské štáty a inštitúcie Spoločenstva majú takmer neobmedzený prístup k žalobe o neplatnosť, takéto odôvodnenie, ktoré podmieňuje prípustnosť námietky nezákonnosti nemožnosťou priameho prístupu k súdu Spoločenstva, by nevyhnutne viedlo k zbaveniu privilegovaných žalobcov akéhokoľvek práva podať námietku. [25] To by predstavovalo zjavné porušenie znenia článku 241 ES, ktorý, pripomeňme to, poskytuje každému účastníkovi konania bez ohľadu na uplynutie lehoty stanovenej v článku 230 piatom odseku ES právo uplatňovať pred Súdnym dvorom neuplatniteľnosť nariadenia. [26]

62. Nepochybne z dôvodu neprekonateľnej povahy tohto doslovného znenia [27], Súdny dvor na podnet viacerých svojich generál-

24 — Pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. decembra 1996, Accrington Beef a i., C-241/95, Zb. s. I-6699, body 15 a 16.

25 — Pozri COUTRON, L.: c.d., s. 393.

26 — Pozri v tejto súvislosti návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Slynn v konaní, ktorého sa týkal rozsudok z 12. februára 1987, Francúzsko/Komisia (181/85, Zb. s. 689). Podľa je názoru, „napriek ‚privilegovanému' postaveniu členských štátov vo vzťahu k článku [230 ES], … výraz ‚každý účastník konania' použitý v článku [241 ES] znamená to, čo vyjadruje a nie ‚každý účastník konania okrem členského štátu'" (s. 703).

27 — Prebratie výrazu, ktorý použil generálny advokát Mancini na strane 5343 jeho návrhov vo veci, ktorej sa týkal rozsudok z 27. septembra 1988, Grécko/Rada (204/86, Zb. s. 5323).

nych advokátov [28] postupne pripustil, že privilegovaný žalobca môže podať v rámci žaloby o neplatnosť námietku nezákonnosti proti nariadeniu. [29]

63. Nie je teda relevantné tvrdiť, ak to uvádza Rada a Komisia, že námietka nezákonnosti vznesená Španielskym kráľovstvom proti nariadeniu č. 1954/2003 je neprípustná, keďže tento členský štát mal možnosť podať proti tomuto nariadeniu priamo žalobu o neplatnosť.

64. Podľa môjho názoru musí byť táto argumentácia o to viac odmietnutá, pokiaľ privilegovaný žalobca využil svoje právo žaloby, ale jeho žaloba bola zamietnutá z dôvodu neprípustnosti jeho návrhov smerujúcich k čiastočnému zrušeniu.

65. Pokiaľ totiž znenie článku 241 ES bráni tomu, aby bol nedostatok riadnej starostlivosti privilegovaného žalobcu, ktorý v stanovených lehotách nepodal proti nariadeniu žalobu o neplatnosť, uplatnený voči nemu na účel vyhlásenia neprípustnosti námietky nezákonnosti vznesenej proti takémuto aktu, podľa môjho názoru rovnaké riešenie sa nanucuje o to viac, ak členský štát podal žalobu o neplatnosť v lehotách, ale jeho žaloba bola zamietnutá z dôvodu neprípustnosti jeho návrhov smerujúcich k čiastočnému zrušeniu.

66. V súhrne sa mi vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa prípustnosti námietky nezákonnosti nezdá koherentné sankcionovať prísnejšie, teda preklúziou, privilegovaného žalobcu, ktorý preukázal starostlivosť, ktorú by sme mohli kvalifikovať ako nedokonalú, ako je v tomto konaní prípad Španielskeho kráľovstva, v porovnaní s privilegovaným žalobcom, ktorého konanie by mohlo byť chápané ako absencia starostlivosti.

67. Z týchto skutočností vyvodzujem záver, že znenie článku 241 ES umožňuje členskému štátu dovolávať sa neuplatniteľnosti nariadenia veľmi široko, podľa môjho názoru vrátane situácie, ak už proti takému nariadeniu podal žalobu o čiastočné zrušenie, ale táto žaloba bola vyhlásená za neprípustnú.

28 — Pozri najmä s. 600 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Roemer vo veci, ktorej sa týkal rozsudok z 13. júla 1966, Taliansko/Rada a Komisia (32/65, Zb. s. 563); s. 703 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Slynn vo veci, ktorej sa týkal rozsudok Francúzsko/Komisia, už citovaný; s. 5343 až 5345 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Mancini vo veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Grécko/Rada. K tomuto odôvodneniu pozri tiež body 36 až 54 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi 19. septembra 2007 vo veci Komisia/Rada (C-91/05), ktorá je prejednávaná pred Súdnym dvorom.

29 — Viaceré rozsudky uznávajú iba implicitne právo privilegovaných žalobcov na napadnutie nariadenia v rámci žaloby o neplatnosť (pozri vyššie uvedené rozsudky Taliansko/Rada a Komisia; Francúzsko/Komisia a Grécko/Rada). Nedávno Súdny dvor otvorenejšie uznal, že privilegovaný žalobca môže napadnúť nariadenie [pozri najmä rozsudky z 10. júla 2003, Komisia/ECB (C-11/00, Zb. s. I-7147, body 74 až 78), a zo 14. apríla 2005, Belgicko/Komisia (C-110/03, Zb. s. I-2801, body 76 až 81)].

2. O oneskorenosti alebo včasnom podaní námietky nezákonnosti vznesenej Španielskym kráľovstvom

68. K tejto otázke je potrebné najprv uviesť, že medzi podmienky prípustnosti námietky nezákonnosti patrí podmienka, podľa ktorej žalobca, ktorý podáva námietku, musí námietku uplatniť jasne a s odôvodnením. [30]

69. Námietka nezákonnosti, ktorá nie je doplnená stručným uvedením dôvodu a ktorá nie je odôvodnená, musí byť vyhlásená za neprípustnú. [31]

70. Je teda potrebné, aby „základné prvky právnej argumentácie“ boli uvedené v žalobe, čo prípadne umožňuje, aby boli rozvinuté v replike. [32]

71. Okrem toho zákaz uvádzania nových dôvodov v priebehu konania bráni žalobcovi, aby vzniesol námietku nezákonnosti po prvýkrát v štádiu repliky [33], pokiaľ sa v priebehu konania neobjavili právne prvky a skutočnosti, v súlade s tým, čo uvádza článok 42 ods. 2 prvý pododsek Rokovacieho poriadku Súdneho dvora. [34]

72. Okrem toho je potrebné uviesť, že podľa Súdneho dvora, hoci toto ustanovenie umožňuje žalobcovi výnimočne uplatňovať nové žalobné dôvody na podporu návrhov formulovaných v žalobe, nestanovuje pre žalobcu žiadnu možnosť predložiť nové žalobné návrhy. [35]

73. Vzhľadom na tieto požiadavky už súd Spoločenstva uznal, že námietka nezákonnosti môže byť vznesená implicitne.

74. Je potrebné zdôrazniť, že toto uznanie nijako nezasahuje do povinnosti odôvodniť námietku nezákonnosti, pokiaľ sa zdá, že

30 — Pozri v tejto súvislosti COUTRON, L.: c.d., s. 102 až 104.

31 — Pozri najmä rozsudky Súdu prvého stupňa z 18. októbra 2001, X/BCE, T-333/99, Zb. s. II-3021, body 115 až 117, a z 15. júna 2005, Corsica Ferries France/Komisia, T-349/03, Zb. s. II-2197, body 179 a 180. Pozri rovnako rozsudok Súdu pre verejnú službu z 19. októbra 2006, De Smedt/Komisia, F-59/05, Zb. s. FP-I-A-1-109, II-A-1-409, bod 77.

32 — Rozsudok Súdu prvého stupňa X/ECB, už citovaný, bod 115 a nasl.

33 — Súdny dvor rozhodol, že rámec sporu je vymedzený žalobou a že námietka nezákonnosti je v štádiu repliky neprípustná [rozsudok z 11. júla 1985, Salerno a i./Komisia a Rada (87/77, 130/77, 22/83, 9/84 a 10/84, Zb. s. 2523, bod 37)]. Pozri tiež rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. septembra 2005, Common Market Fertilizers/Komisia (T-134/03 a T-135/03, Zb. s. II-3923, bod 51), potvrdený rozsudkom Súdneho dvora z 13. septembra 2007, Common Market Fertilizers/Komisia (C-443/05 P, Zb. s. I-7209, body 106 až 110).

34 — Pozri najmä rozsudok z 29. júna 1994, Fiskano/Komisia, C-135/92, Zb. s. I-2885, body 31 až 33.

35 — Rozsudok z 18. októbra 1979, GEMA/Komisia, 125/78, Zb. s. 3173, bod 26.

tento dôvod vyplýva jasne z argumentácie uvedenej v žalobe, hoci žalobca výslovne neuviedol, že vznáša námietku nezákonnosti podľa článku 241 ES. [36]

75. Implicitná námietka nezákonnosti môže byť súdom Spoločenstva prijatá iba vtedy, ak právna argumentácia, na ktorej je založená, je jasne a presne uvedená v žalobe, takže je isté, že súdu bola predložená námietka nezákonnosti v zmysle článku 241 ES. [37] Pokiaľ je totiž táto podmienka splnená, môže žalovaná strana uplatniť svoju obranu týkajúcu sa tohto napádania. [38]

76. Pokiaľ uplatníme tieto požiadavky na prejednávanú vec, je nutné konštatovať, ako to v podstate uznávajú Rada a Komisia, že oba žalobné dôvody, ktoré Španielske kráľovstvo uviedlo vo svojej žalobe, ako aj argumenty, na ktorých sa zakladajú, smerujú v prvom rade k presne vymedzenému spochybneniu zákonnosti článkov 3, 4 a 6 nariadenia č. 1954/2003 a v druhom rade k zrušeniu nariadenia č. 1415/2004 v *rozsahu, v akom vykonáva články 3 a 6 prvého uvedeného nariadenia*.

77. Podľa môjho názoru je teda napádanie článkov 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003, ktoré bolo vykonané nariadením č. 1415/2004, skutočne zahrnuté do žaloby podanej Španielskym kráľovstvom, ktorá v tomto zmysle obsahuje jasnú a presnú právnu argumentáciu.

78. Okrem toho je potrebné poznamenať, že z vyjadrenia k žalobe, ktoré podala Rada vyplýva, že Rada správne pochopila, že podstata argumentácie rozvinutej Španielskym kráľovstvom v žalobe spočíva v spochybnení zákonnosti článkov 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003. [39] Implicitná námietka nezákonnosti bola teda pre oboch účastníkov konania zrejmá.

79. Z toho vyplýva, že aj keď Španielske kráľovstvo v štádiu žaloby výslovne neuviedlo,

36 — Rozsudok Súdu prvého stupňa zo 6. júna 1996, Baiwir/Komisia, T-262/94, ZbVS s. I-A-257 a II-739, bod 37. Podľa Súdu prvého stupňa „judikatúra umožňuje domnievať sa, že námietka nezákonnosti bola vznesená implicitne, pokiaľ zo žaloby pomerne jasne vyplýva, že žalobca v skutočnosti formuluje takýto žalobný dôvod".

37 — Pozri v tejto súvislosti rozsudok Súdu prvého stupňa z 20. septembra 2001, Spruyt/Komisia, T-171/00, ZbVS s. I-A-187 a II-855, bod 53, ako aj z 26. februára 2003, Nardone/Komisia, T-59/01, ZbVS s. I-A-55 a II-323, bod 27. Pozri tiež, COUTRON, L.: c.d., s. 103. Ako ďalší príklad implicitnej námietky nezákonnosti pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 25. októbra 2006, Carius/Komisia (T-173/04, Zb. s. FP-I-A-2-243, II-A-2-1269, body 44 až 60).

38 — Súd prvého stupňa tak vo svojom už citovanom rozsudku Spruyt/Komisia skúmal, či Komisia mohla v priebehu písomnej časti konania uplatniť svoje stanovisko k implicitnej námietke nezákonnosti (body 54 až 61).

39 — Pozri bod 34 týchto návrhov.

že na základe článku 241 ES vznáša žalobný dôvod založený na nezákonnosti článkov 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003, táto námietka nezákonnosti môže byť považovaná za implicitne obsiahnutú v tejto žalobe.

80. Podľa môjho názoru bráni táto okolnosť tomu, aby uvedená námietka nezákonnosti bola považovaná za podanú oneskorene a aby bola z tohoto dôvodu vyhlásená za neprípustnú.

81. Okrem toho skutočnosť, že ide o čiastočné napadnutie nariadenia č. 1954/2003, nepovažujem za odporujúcu jej prípustnosti.

82. Vzhľadom na požiadavku priameho právneho vzťahu medzi primárne napádaným aktom a incidenčne napádaným aktom nie je podľa môjho názoru možné žalobcovi vytýkať, že preukázal takýto vzťah smerujúc svoje žalobné dôvody na podporu námietky nezákonnosti najmä proti ustanoveniam základného nariadenia, ktoré predstavujú práve tie ustanovenia, ktoré sú vykonávané vykonávacím nariadením.

83. Dodávam, že hlavný dôvod, na ktorom spočíva judikatúra, podľa ktorej je čiastočné zrušenie aktu Spoločenstva možné iba ak častí, ktorých zrušenie je požadované, sú oddelené od zostávajúcej časti aktu [40], teda nemožnosť súdu Spoločenstva rozhodnúť *ultra petita*, ak má pred sebou návrhy smerujúce k čiastočnému zrušeniu aktu Spoločenstva a konštatuje, že napadnuté ustanovenia sú neoddeliteľné od zostávajúcej časti tohto aktu, neplatí pre námietku nezákonnosti. V rámci tohto právneho prostriedku môže totiž byť uplatňovaná iba neuplatniteľnosť incidenčne napádaného aktu, nie však jeho zrušenie.

84. Analogické uplatnenie tejto judikatúry na námietku nezákonnosti sa mi preto nezdá vhodné.

85. Na záver zastávam názor, že skutočnosť, že Španielske kráľovstvo vo svojej replike formálne vznieslo proti nariadeniu č. 1954/2003 námietku nezákonnosti podľa článku 241 ES, neznamená, že napáda súhrn ustanovení tohto nariadenia. V súlade s argumentáciou uvedenou v návrhu na začatie konania zostávajú totiž jeho žalobné dôvody zamerané na články 3 a 6 uvedeného nariadenia.

40 — Pozri najmä rozsudok Španielsko/Rada, už citovaný, bod 9 a citovaná judikatúra.

86. Vzhľadom na tieto skutočnosti zastávam názor, že je prípustné, aby Španielske kráľovstvo uplatňovalo na podporu tejto žaloby o neplatnosť neuplatniteľnosť článkov 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003.

87. Podľa môjho názoru musí byť v dôsledku toho prejednávaná žaloba analyzovaná ako žaloba spočívajúca na jedinom žalobnom dôvode, a to námietke nezákonnosti článkov 3 a 6 nariadenia č. 1954/2003, na podporu ktorého Španielske kráľovstvo uvádza dve skutočnosti, a to na jednej strane porušenie zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti a na strane druhej existenciu zneužitia právomoci.

B — *O dôvodnosti námietky nezákonnosti vznesenej Španielskym kráľovstvom*

88. Ako som uviedol vyššie, Španielske kráľovstvo na podporu svojich žalobných dôvodov založených na porušení zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti a existencie zneužitia právomoci uvádza rovnakú argumentáciu, akú predložilo v rámci veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada.

89. Konkrétnejšie, na podporu žalobného dôvodu založeného na porušení zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti Španielske kráľovstvo uvádza:

— na jednej strane, že referenčné obdobie 1998 — 2002 stanovené v nariadení č. 1954/2003, ktoré má slúžiť ako východisko výpočtu rybolovného výkonu, zodpovedá obdobiu, počas ktorého tento členský štát na rozdiel od iných členských štátov podliehal reštriktívnemu systému z dôvodu jeho pristúpenia do Európskeho spoločenstva, a

— na druhej strane, že vymedzenie biologicky citlivej zóny, definovanej v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1954/2003, na ktorú sa uplatňuje osobitný systém rybolovného výkonu, sa zhoduje s niekdajšou oblasťou nazývanou „Irish Box“, v ktorej Španielske kráľovstvo tiež podliehalo reštriktívnemu systému.

90. Všeobecne sa Španielske kráľovstvo domnieva, že prechodný systém, ktorému podliehalo v dôsledku svojho pristúpenia do Spoločenstva, uplynul 31. decembra 2002 a že nové nariadenie nemalo zobrať do úvahy ako referenciu obdobie 1998 až 2002. Tým,

že nariadenie č. 1954/2003 zobralo do úvahy na účely posúdenia rybolovného výkonu toto obdobie, Rada naďalej zachovala diskrimináciu existujúcu v právnej úprave predchádzajúcej tomuto nariadeniu.

91. Španielske kráľovstvo tiež zastáva názor, že Rada nezobrala do úvahy špecifickú situáciu španielskej flotily vyplývajúcu z pravidiel v Akte o pristúpení, čo predstavuje porušenie zásady zákazu diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti.

92. Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, Španielske kráľovstvo uvádza, že Rada sa prijatím článku 6 nariadenia č. 1954/2003 dopustila zneužitia svojich právomocí, keďže skutočným cieľom vymedziť biologicky citlivú oblasť nebolo zachovanie mladých hejkov, ale predĺženie obmedzení, ktorým jeho flotila v oblasti „Irish Box“ už podliehala.

93. Španielske kráľovstvo sa totiž domnieva, že ak by bolo sledovaným cieľom naozaj zachovanie mladých hejkov, rovnaké opatrenia, ako sú opatrenia stanovené v článku 6 nariadenia č. 1954/2003, by museli byť uplatnené aj na iné oblasti západných vôd. Okrem iného tvrdí, že prijatie tohto typu technických opatrení sa riadi nariadením Rady (ES) č. 850/98 z 30. marca 1998 o zachovaní zdrojov rybolovu prostredníctvom technických opatrení na ochranu mláďat morských organizmov.[41]

94. Oba tieto žalobné dôvody posudzoval podrobne generálny advokát Léger v návrhoch predniesených v rámci veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada.

95. Stotožňujem sa s touto analýzou a dovoľujem si v dôsledku toho odkázať Súdny dvor na body 41 až 81 uvedených návrhov.

96. Tu sa obmedzím na zdôraznenie nasledujúcich skutočností.

97. Pokiaľ ide o prvý žalobný dôvod, zdá sa mi vzhľadom na cieľ smerujúci k zabezpečeniu trvalosti zdrojov rybolovu objektívne odôvodnené stanoviť v nariadení č. 1954/2003 pre všetky členské štáty systém obmedzujúci rybolovný výkon na základe výkonu uskutočneného každým členským štátom v dotknutých rybolovných pásmach počas obdobia rokov 1998 až 2002.

41 — Ú. v. ES L 125, s. 1; Mim. vyd. 04/003, s. 217.

Všeobecný systém riadenia rybolovného výkonu ustanovený v článkoch 3 a 4 nariadenia č. 1954/2003 teda nemôže byť kvalifikovaný ako diskriminačný.

98. Pokiaľ ide o biologicky citlivú oblasť definovanú v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 1954/2003, z dokumentov v spise vyplýva, že prekrývanie tejto oblasti s oblasťou „Irish Box" je obmedzené, keďže biologicky citlivá oblasť pokrýva menej ako polovicu oblasti „Irish Box" [42]. Za týchto podmienok možno len ťažko tvrdiť, že by sa reštriktívny systém, ktorému podliehalo Španielske kráľovstvo v oblasti „Irish Box" na základe nariadenia č. 685/95 počas obdobia rokov 1998 až 2002, ďalej článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1954/2003, predlžoval na úkor tohto členského štátu. Navyše metóda posudzovania rybolovného výkonu v biologicky citlivej oblasti uvedená v tomto článku sa tiež zakladá na objektívnom kritériu, konkrétne rybolovnom výkone skutočne vykonanom plavidlami, ktorých celková dĺžka je 10 metrov alebo viac, a to ako ročný priemer za obdobie rokov 1998 až 2002, ktoré sa mi zdá byť odôvodnené vzhľadom na cieľ obmedziť rybolovný výkon v oblasti vysokej koncentrácie mladých hejkov.

99. V dôsledku toho zastávam názor, že prvý žalobný dôvod musí byť zamietnutý.

42 — Pozri mapy v prílohe dupliky Rady a vyjadrenie Komisie ako vedľajšieho účastníka v rámci veci, ktorej sa týkal už citovaný rozsudok Španielsko/Rada.

100. Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod a vzhľadom na ustálenú judikatúru Súdneho dvora [43], nemyslím si, že prijatie článku 6 nariadenia č. 1954/2003 predstavuje zneužitie právomoci zo strany Rady.

101. Jednak totiž Španielske kráľovstvo nepreukázalo, že osobitný systém riadenia rybolovného výkonu uplatňovaný v biologicky citlivej oblasti bol prijatý s hlavným cieľom odlišujúcim sa od cieľa, ktorý spočíva v podpore zachovania mladých hejkov.

102. Na druhej strane sa domnievam, že ani okolnosť, že technické opatrenia smerujúce k ochrane mláďat morských organizmov môžu spadať pod iné nariadenie, ani skutočnosť, že môžu existovať iné biologicky citlivé oblasti, nepreukazujú v prejednávanej veci existenciu zneužitia právomoci zo strany Rady.

103. Z toho vyplýva, že druhý žalobný dôvod uvádzaný Španielskym kráľovstvom na podporu jeho námietky nezákonnosti musí byť, podľa môjho názoru, tiež zamietnutý.

43 — Pozri najmä rozsudky z 13. novembra 1990, Fedesa a i., C-331/88, Zb. s. I-4023, bod 24, a z 22. novembra 2001, Holandsko/Rada, C-110/97, Zb. s. I-8763, bod 137. Podľa tejto judikatúry „akt obsahuje vady vyplývajúce zo zneužitia právomoci iba ak sa na základe objektívnych, relevantných a zhodujúcich sa dôkazov ukazuje, že bol prijatý pre výlučný účel alebo prinajmenšom pre rozhodujúce dosiahnutie iných ako uvádzaných cieľov, alebo pre vyhnutie sa postupu osobitne predvídanému zmluvou ES na predídenie okolností daného prípadu".

104. Keďže žiadnemu zo žalobných dôvodov uvádzaných na podporu námietky nezákonnosti nebolo vyhovené, táto námietka, ktorá je jediným prostriedkom návrhov smerujúcich k zrušeniu článkov 1 až 6 nariadenia č. 1415/2004, musí byť zamietnutá.

105. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba musí byť zamietnutá ako nedôvodná.

IV — Návrh

106. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhujem, aby Súdny dvor:

— určil, že námietka nezákonnosti vznesená Španielskym kráľovstvom proti článkom 3 a 6 nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 zo 4. novembra 2003 o riadení rybárskeho úsilia týkajúceho sa určitých rybolovných oblastí a zdrojov spoločenstva, ktorým sa mení nariadenie (EHS) č. 2847/93 a zrušuje nariadenie (ES) č. 685/95 a (ES) č. 2027/95 je prípustná,

— zamietol žalobu Španielskeho kráľovstva o neplatnosť, a

— zaviazal Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania, podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora a za uplatnenia odseku 4 toho istého článku rozhodol, že Komisia Európskych spoločenstiev znáša svoje vlastné trovy konania.